

Триуфалната арка.

88

Сръбнахъ въ гораѣ арка триуфална, —
Надъ ѿзрѣ ми висеше, копосална.

Но кийли надѣиши замъ не сѣбрахъ.
И шарени ѿлажа нех краяхъ;

Отъ никой кмеѣ заръгана не бѣше.
Ура ѿлажа глупа не реवेशе...

И съ фая арка некрена и просѣа
Посръгаше си вѣла сѣчара гоѣта,

Поклонника ширена, ѿтвеза скромни —
Безъ много бѣтскъ, безъ шумъ, безъ харъ отромни;

Два дука — фреѣи пшахъ на рано,
(Нощенѣи ураганъ играхъ си фано);

И тазъ дѣта и сѣвѣнове гигантски
Обвиваше ги бѣли мѣхъ испандски,

